

A photograph of a man with a shaved head, wearing a white short-sleeved button-down shirt, sitting at a table. He is looking down with a slight smile. In front of him is a silver teapot on a tray. The background is a plain, light-colored wall.

**Thiền Sư
Lương Sĩ Hằng**

Montreal ngày 18-9-1983

Tham Tiền

Tham Tiên

Montreal ngày 18 tháng 9 năm 1983

Hôm nay tôi tiếp tục đọc lại bài thơ tôi đã viết ngày 17/ 8/ 1983.

THAM TIỀN

Tham ăn khó ở khó yên

Ra vô động loạn tạo phiền tạo mê.

Đó, chúng ta tham tiền thì phải lo kế hoạch đủ thứ hết, ăn ở khó yên! Ra vô động loạn tạo phiền tạo mê: Khỏi óc không bao giờ yên được!

Quên đi thực chất hương quê

Hồn tăng đau khổ khó về đến nơi.

Quên đi tất cả những thực chất hương quê, khả năng

sẵn có của chính mình, sự sáng suốt, sự thanh nhẹ hòa hợp với cả càn khôn vũ trụ đều quên mất. Hồn tăng đau khổ khó về đến nơi: Cái hồn càng ngày càng đau khổ! Vì sao? Vì sự bận rộn, vì kế hoạch này kia kia nọ, không có giờ giấc yên, tới cái giờ giấc ngủ cũng không yên!

Càn khôn tạo lập bởi Trời

Tùy duyên học hỏi tùy lời minh tâm.

Càn khôn tạo lập bởi Trời: Càn khôn vũ trụ là do Trời tạo lập! Do một khối hào quang vô cùng tận, đại hồn xây dựng!

Tùy duyên học hỏi, tùy lời minh tâm: Tùy duyên học hỏi: Việc nọ việc kia đến chúng ta học, chúng ta làm. Đó là nó thích thú hơn được cởi mở thanh nhẹ và tiến hóa kịp kỳ. Đối với thể xác và đối với khối óc hiện tại hạn hẹp của chúng ta. Nếu chúng ta suy tư quá

nhiều, để kiếm tiền cho thật nhiều, cướp giựt của thiên hạ, thì không bao giờ tiến triển nổi. Chỉ có thoái bộ mà thôi!

Bạc tiền sanh trưởng cõi âm

Ngũ hành kích động tự tâm đường đi.

Tiền bạc là sanh trưởng cõi âm! Nằm được trong tay, bỏ được trong túi, đó thuộc về phần âm. Rờ mó được là thuộc về phần âm! Ngũ hành kích động tự tâm đường đi: Ngũ hành là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, nó kích động. Có tiền cũng mua kim, mua mộc, mua thủy, mua hỏa, mua thổ mà thôi. Trong cái kích động tự tâm đường đi. Thì chúng ta lấy kích động, dùng việc này, dùng việc kia, dùng việc nọ chỉ là cơ hội để cho chúng ta quán thông sự vật đó! Chớ không có cái gì quan trọng. Nếu chúng ta bình tâm cho chúng ta thấy: Món nào cũng đủ xài, không cần đòi hỏi nhiều, đó là phương tiện tạm thôi, nơi nào cũng sống được!

Khuyên người làm lạc nghĩ suy

Tay không đã đến cũng thì về không.

Khuyên người làm lạc nghĩ suy: Đừng có đi quá mức! Vì thể xác và khối óc của các bạn đang giới hạn chớ không phải là vô giới hạn hiện tại! Thể xác nó giới hạn! Nếu mà chúng ta sử dụng quá, ham tiền của người này người nọ bạc tỷ đựng trong kho mà đâu có xài được bao nhiêu! Một ngày ăn ba bữa là quá rồi, nhưng mà nó còn lâm bệnh! Còn thêm những cái tiểu tiết nữa lại càng bệnh sớm hơn, càng giảm thọ hơn! Chúng ta tay không đã đến cũng thì về không. Rốt cuộc cũng về không chớ làm cái gì! Rốt cuộc rồi các bạn giờ phút lâm chung, tóc bạc mắt lờ rồi bạn đem được cái gì? Không! Về không!

Chớ nên động loạn ước mong

Tiến đâu không thấy, thấy lòng loạn thêm.

Đó, chớ nên động loạn ước mong: Ước mong nay, kế hoạch này, mai kế hoạch nọ, một kế hoạch kia, rốt cuộc các bạn thấy không? Càng ngày khối óc nó càng lồi thối, càng lảm cẩm, càng quên, càng động loạn, gây vợ gây con đủ thứ! Rốt cuộc tự cô lập lấy mình! Tiến đâu không thấy thấy lòng động thêm: Tiến không thấy tiến, mà thấy tâm nó càng ngày càng động loạn! Vì gì? Vì tiền vì bạc! Còn cái gì tôi làm đúng theo tuần tự! Lộ Trời cho! Đủ rồi! Thì các bạn thấy sung sướng vô cùng! Các bạn thấy rằng không có đá động cái thể xác này quá nhiều, không có đá động khối óc này quá nhiều! Lúc đó các bạn mới trở về trong cái tâm thanh thản và hướng về đạo pháp! Tự nhiên đúng thì đúng giờ nó mới trở về trong cái tâm thanh thản và nó học cái siêu nhiên ở Bề Trên

Cầu xin Trời Phật đêm đêm

Ban cho phước đức ấm êm cõi trần.

Học bài vay trả bao lần

Khổ không thấy khổ giữ phần tham chi.

Cầu Trời Phật đêm đêm: Lúc nào mà động loạn này kia kia nọ, gia đình không yên ổn thì không làm gì hơn sự độc tài của mình. Mà sự độc tài của mình là thất bại rồi, không làm được, thì đêm đêm cầu xin Trời Phật ban cho phước đức ấm êm cõi trần, xin phước đức để cho được tạm yên đi! Đó, lúc đó hồi tâm mới thấy sự sai lầm của mình đối với gia đình này kia kia nọ, mình muốn cầu mong, thôi để giữ lại như xưa. Nhưng mà trong lúc quá lộ thì nói lung tung, giận dữ đủ thứ hết trời! Thảm giận, tạo sự độc ác trong nội tâm! Đó cũng vì gì? Vì tiền bạc, rồi đổ thừa vợ con! Chứ kỳ thật là mỗi đứa giáng sanh xuống thế gian đều có cái lộc của nó hết! Mình không có giỏi hơn cái gì. Của Ông Trời đã sắp đặt!

Cho nên các bạn cũng đã bơi trải rất nhiều, vì gia đình

này kia! Tại sao các bạn để con đông? Vì tánh của các bạn nóng, eo hẹp, khai triển không nổi! Đó, cho nên ông Trời mới sai nhiều vị sư xuống dạy các bạn!

Để các bạn trầm lặng lại và giữ cái lẽ lối rõ rệt trong việc làm ăn, trong việc đối xử với người! Cũng phải bình tĩnh để xem cái hoàn cảnh của chúng ta. Mà nhờ hoàn cảnh này chúng ta mới học hỏi được một phần chữ Nhân và hiểu đạo lý, tìm đường tu! Rồi cái bản chất phản trắc của mình cũng có nữa. Tới cái giờ phản trắc rồi nó cũng lật lại. Nó tương cái thế nó giỏi hơn cả gia đình. Rồi cả gia đình nhờ nó. Nó không có nhờ gia đình! Kỳ thật nó nhờ con cái mới giáo dục cho nó mà nó không biết! Cho nên các bạn phải hiểu cái điều này mới tránh được cái tội bất hiếu với Trời, cái tội bất hiếu với nhân quần!

Học bài vay trả bao lần: Rõ ràng có vay có trả! Một lời

nói các bạn nói hơn người ta, bữa sau các bạn cũng bị phản động lực!

Khô không thấy khô giữ phần tham chi: Còn tham cái gì nữa! Địa vị thế gian đâu có trường tồn. Địa vị cha mẹ cũng tạm thôi, để học để tiến! Đó, mỗi người nó có một cái vị trí của nó để học và để tiến mà thôi.

Cảnh đời là bãi trường thi

Quán thông sẽ hiểu tự ghi tiến hoài.

Cảnh đời là bãi trường thi: Nay bài này, mai bài kia, nay việc này, mai việc kia, mai việc nọ là bãi trường thi! Bãi trường thi để cho các bạn thức tâm trở về với chính bạn! Quán thông sẽ hiểu tự ghi tiến hoài: Chúng ta quán thông là chúng ta đã ném qua rồi, chúng ta hiểu trái cũng như mặt thì tự ghi tiến hoài. Mình biết đây là chân lý rõ ràng. Cái con đường tôi ôm ấp và tôi muốn đây là con đường không bao giờ thay đổi. Tôi

đã nếm qua rồi, tôi phải đi, tôi phải tiến nữa!

Cha Trời hỗ trợ hằng ngày

Giúp cho hồn tiến, vui vầy cảm giao.

Cha Trời, chúa tể cả càn khôn vũ trụ đã hỗ trợ hằng ngày: Chúng ta có hơi thở, có ấm no, có cái thể xác cấu trúc bởi siêu nhiên hằng ngày! Giúp cho hồn tiến vui vầy cảm giao: Đó, thì tất cả giúp cho cái phần hồn tiến hóa, cấu trúc thành cái thể xác này và cái thanh khí điền của càn khôn vũ trụ đang chiếu diệu trong tâm hồn được tiến hóa! Giúp cho hồn tiến vui vầy cảm giao là chỉ có đáng tạo hóa mới có khả năng!

Thế gian tạo thấp đến cao

Nơi nào cũng thế không sao đổi đời.

Thế gian mới chia ra địa vị. Người này cao hơn, người kia thấp hơn. Tôi là đầu có sụn, thằng kia là con ranh. Đó, phân ra! Nhưng mà: Nơi nào cũng thế không sao

đổi đời: Không thể thay đổi được. Tới tuổi đó là tới tuổi đó chứ anh không thể nói tôi tránh được cái mười tuổi, tôi tránh được cái hai mươi tuổi, tôi tránh được cái sáu mươi tuổi, tôi tránh được cái bảy mươi tuổi. Không có tránh được! Phần tuổi nào tới đó là phải học bài đó! Mà nếu không thức tâm thì tiếp tục học thêm! À, thức tâm được đi sớm! Còn không thức tâm thì bị cái cảnh khổ để dày xéo tới tuổi già, run rẩy, đủ chuyện bệnh hoạn tới tấp! Để chi? Để học!

Có tiền tương cậy được Trời

Đâu dè tiền bạc là nơi thức hồn.

Có tiền tương là tôi đem tiền tôi đút lót, tôi cậy Công Trời, tương để ông Trời tha tội kỳ này làm bậy. Không được! Đâu dè tiền bạc là nơi thức hồn: Tiền bạc là nơi kích động, phản động hằng ngày trong túi, trong tâm của chúng ta! Có tiền ăn nhiều bệnh mà không hay. Có tiền, vì tiền mà lợi dụng tình thế Trời

Phật cũng không hay. Tội trạng rất nặng mà không biết.

Mưu mô suy luận ác ôn

Bày ra mưu kế chẳng tồn việc chi.

Mưu mô suy luận đủ thứ. Nói tôi quen ông này, ông biết ông Trời, tôi quen ông này là được rồi, bảo đảm rồi! Tôi quen mà tôi không tu! Cho ông ăn bánh hoai, xách tiền cho ông, mua xe hơi nhà lầu cho ông. Rồi tôi được gì? Tôi không có kết quả, nhưng mà ông đó cũng không có kết quả thì tôi là một người ác, tội hại Ngài! Đó, cho nên mình làm người tu, không nên hại người truyền pháp. Mình phải giúp đỡ người truyền pháp, không nên đem tiền bạc mà ám ảnh tư tưởng của họ và làm cho họ càng ngày càng tăm tối. Cái đó là cái lỗi của chính mình! Phải cố gắng. Cho nên tránh những cái điều lợi dụng để làm lợi cho chính mình. Nhưng mà chúng ta phải thực hành cho kỳ được

và sử dụng cái sáng suốt của chúng ta cống hiến cho quảng đại quần chúng. Chúng ta thấy rằng: Đây là sự sáng suốt cả càn khôn vũ trụ đã hỗ trợ cho tôi và cho tôi được tiến hóa. Thì ngày nay sự sáng suốt tôi được một phần nào, tôi đem ra cống hiến tất cả. Đó là đủ rồi. Chứ không: Bày ra mưu kế chẳng tồn việc chi: Không có tồn được cái gì hết! Mưu kế gì cũng thất bại hết thảy!

Hiền nhân tự xét tự suy

Đời là bể khổ sớm thì thức tâm.

Hiền nhân tự xét tự suy: Nếu mà chúng ta muốn trở về với quân bình, sáng suốt kêu bằng hiền giả, thì chúng ta phải tự xét tự suy. Đời là bể khổ sớm thì thức tâm: Đời là học cái khổ không hà! Không học cái gì hết! Sau cái khổ mới thức tâm. Thức tâm mới trở về hạnh phúc.

Biết mình phân giải hát ngâm

Trời cao sống động chớ làm thế gian.

Biết mình phân giải hát ngâm là tưởng, mình tưởng cái cõi vô cùng sáng suốt ở bên trên. Chúng ta thấy rằng: Con đường đi dài chứ không phải có bao nhiêu đó mà chúng ta cứ thu lợi hoài rồi quên ta và quên cả càn khôn vũ trụ! Trời cao sống động chớ làm thế gian: Trời cao lúc nào cũng sống động, đừng có làm thế gian là chánh! Thế gian là cõi tạm mà thôi!

Hướng về thánh cảnh thiên đàng

Cha ban tâm đạo mở màn tự đi.

Hướng về thánh cảnh thiên đàng: Ở bên trên, cái chỗ nhẹ nhàng, chỗ cao tầng đời đời bất diệt. Cha ban tâm đạo mở màn tự đi: Chúng ta đã có tâm đạo tự nhiên trong ta, chúng ta phải mở đàng để tự đi!

Bình tâm học hỏi khắc ghi

Đường đi rõ rệt ta thì cứ đi.

Bình tâm học hỏi khắc ghi: Chúng ta phải bình tâm, cái gì cũng phải định để học, chớ đừng khen chê! Luôn luôn ta bước vào học. Không nên chê khen, cảnh đời cũng vậy, không nên chê khen, là chúng ta học được. Chúng ta khắc ghi rõ ràng. Đừng có khen chê, rồi vội tưởng mình là sáng suốt, đâm ra tham lam! Đường đi rõ rệt ta thì cứ đi: Đường đi rất rõ, từ từ đi, đừng có nôn! Bởi vì thể xác của các bạn là không thể kéo nó đi một lượt được. Nhưng mà nó phải đi từ từ! Cứ đi chậm, đi hoài rồi thì nó cũng đi đến, chớ đừng nôn. Đi rồi thoái bộ trở lộn lại!

Ở đâu cũng xác uy nghi

Cha ban thân xác tùy nghi sử dùng.

Ở đâu cũng xác uy nghi: Tại sao nói cái xác này uy nghi? Bởi vì cấu trúc bởi siêu nhiên, tinh vi nhất! Cha ban thân xác tùy nghi sử dùng: khoa học chưa tìm ra nguyên lý của thể xác này, thì uy nghi tốt

đẹp, liên hệ với cả càn khôn vũ trụ không ngừng nghỉ. Các bạn có khối óc, có tay chân rất đẹp! Nếu các bạn chịu bình tĩnh xem lại tay chân của các bạn, đâu có phải dễ cấu trúc tại thế? Không có ai làm được! Nó đủ chuyện sáng suốt, biến chuyển trong nội thức. Đáng tạo hóa đã ban cho ta một thân xác để tùy nghi sử dụng trong giai đoạn chúng ta đang học tại thế gian!

Chớ nên động loạn tạo khùng

Mê hồn yếu ớt khó vùng đứng lên.

Chớ nên động loạn tạo khùng: Không có nên động loạn! Động loạn muốn kích bác người khác, đó là mình khùng, chớ không phải người khác khùng. Mình động loạn chớ không phải người khác động loạn! Mà mình bình tâm học hỏi người khác để sửa, đó mới là sáng suốt! Chớ đừng có nói rằng: Tôi kích bác, tôi chửi người khác, đó là tôi thông minh! Không! Tôi là mê hồn yếu ớt khó vùng đứng lên: Tưởng ta là hay, ta

là giỏi thì càng ngày càng yếu ớt chứ không có đứng lên được!

Phân minh tả hữu hai bên

Bên nào cũng vậy giữ nền tảng tâm.

Phân minh tả hữu hai bên: Bây giờ chúng ta thấy là có tay mặt, có tay trái rõ ràng. Ở thế gian có nhiều chế độ: Một chế độ tự do, một chế độ độc tài. Cũng có nữa! Để cho chúng ta thấy có đen có trắng. Để chúng ta thấy! Mà hai bên cũng vậy đó thôi! Giữ nền tảng tâm. Nếu trung tâm sinh lực của chính cá nhân của nó mà không phát triển thì không bao giờ nó tiến tới được!

Cộng thêm nguyên lý siêu âm

Siêu nhiên hỗ trợ tự tâm đường đi.

Cộng thêm nguyên lý siêu âm: Là cái tiếng nói của chính chúng ta. Tiếng nói của chúng ta nói ra để nhắc

nhờ chúng ta, chứ không phải nhắc nhở người khác. Đừng có nói rằng: Tôi đi nhắc nhở người khác! Nhắc nhở tôi chưa xong mà tôi đi nhắc nhở người khác! Cho nên những lý thuyết ở thế gian họ nói rất hay nhưng mà hành động không được. Còn chúng ta đây hành rồi chúng ta mới nói được một phần để thức tâm mình! Mình nói mình dạy mình chứ chưa dám dạy người khác! chỉ có ông Trời mới có khả năng dạy!

Ông Trời khả năng ở đâu? Cho bạn có cái thể xác này kích động và phản động. Rồi cho cái sự kích động, phản động nó giáo dục tâm hồn các bạn. Mà liên hệ của kích động phản động này là chỉ ông Trời mới có cái luồng điện đó! Thì cái xác này là Thượng Đế đang sống với bạn, đang chú ý các bạn, từ hành động, từ li từ tí! Cho nên cái thể xác này có thể kéo các bạn đi xuống địa ngục và có thể kéo các bạn lên thiên đàng! Nó siêu diệu vô cùng. Các bạn bình tĩnh đi, xem lại

thể xác của các bạn! Nó là một cái tiểu thiên địa. Càn khôn vũ trụ có gì nó có vậy!

Cho nên cái ý tưởng Phật là nó có, nó mới kêu được Phật. Tưởng Trời nó có Trời, nó mới kêu được Trời. Thấy không! Phân biệt đủ thứ, tùy theo hoàn cảnh trong chu trình tiến hóa sẵn có của chính nó. Cho nên nó có âm thanh để cảnh cáo nó! Âm thanh để nhắc nhở nó. Nhiều khi nói được mà không làm được. Cho nên ở thế gian có nhiều chế độ chớ! Có khối tự do rồi có khối cộng sản! khối cộng sản nói hay lắm, nhưng mà làm không được! Rồi khối tự do cũng nói hay lắm nhưng mà làm không được! Rốt cuộc rồi hai ông đó cũng phải tu. Ông nào cũng phải trở về với chính ông và ông đã hiểu cái đạo Trời! Đại đạo sẵn có trong tâm của ông, để ông đi tới mà thôi!

Cho nên chúng ta người tu Vô Vi không nên chấp!

Thiên hạ họ chửi mình thì chúng ta chỉ xét: Người đó khởi điểm xấu thì họ gặt hái xấu, mà họ khởi điểm tốt thì họ hưởng tốt thôi! Chớ có mắc mớ gì ta đâu mà ta phải động trong lúc họ chửi mình! Chúng ta không được quyền chửi ai!

Chúng ta được quyền thực hiện để thương yêu! Nếu có gì trao đổi được trong sự sáng suốt, chúng ta trao đổi và chúng ta là người học, chứ không nói chúng ta là người dạy thiên hạ! Không dạy ai được! Con chúng ta đẻ ra mà không dạy được. Cái chất tinh của các bạn tạo thành cái cơ thể của đứa con, nhưng mà không phải một mình bạn đâu? Bởi vì bạn đã cấu trúc từ siêu nhiên cả càn khôn vũ trụ mà có, thì bây giờ một chút của các bạn trao đổi để cho các bạn thức tâm! Còn cấu trúc kia cũng vẫn là từ siêu nhiên cấu trúc, Thượng Đế ban! Chứ không phải các bạn làm được cái gì đâu mà các bạn độc tài. Nói tao đẻ mày rồi tao khổ, tao đủ

thứ! Kể ơn với con. Đó là các bạn đi thụt lùi, không có tiến được! Các bạn trở lộn lại coi! Nhờ con ba mới học được những cái này. Học cái chữ Nhân. Học cái sự tốt đẹp của cả càn khôn vũ trụ!

Ba không gặp con thì ba thấy buồn, mà gặp con thì ba vui là tại sao? Đó, tìm cái sự vui đó! Cái sự thanh tịnh của cả càn khôn vũ trụ đến với chúng ta, chúng ta nên vui! Khi chúng ta ẵm đứa con trên mình chúng ta, tôi sung sướng vô cùng! Ai đó? Nó là ai đó? Nó là tình thương, nó là tình yêu, sống động của càn khôn vũ trụ, đã hỗ trợ cho tâm hồn chúng ta thức tâm và để ta tiến hóa! Rất rõ ràng! Rồi lớn lên chúng ta kể ơn, thì chúng ta làm sao giáo dục con được, ảnh hưởng con được! Rồi đâm ra độc tài, rồi không chế việc này, việc kia, việc nọ phải theo chiều hướng của mình! Cái đó là sai! Không được! Đường đi chung, mức tiến chung. Mà giới hạn bởi ông Trời, rồi qui luật, có luật Trời trong

nó hết rồi, chúng ta chỉ giúp một phần kinh nghiệm của xã hội chúng ta có!

Nếu nó cần thì chúng ta trình bày như vậy! Còn đi hay không, chính nó là người chọn!! Duy nhất là nó! Nó tự chọn và tự đi! Cho nên tùy duyên trợ hành. Nó phải đi đúng theo đường của nó thì mới được an lạc! Còn đi sai đường thì nó khổ tâm. Mà sau khổ nó học được một bài học mới và nó lại được vững tiến hơn! Cho nên hỏi chứ tại sao nhiều người nói ông Tám ba phải! Ai hỏi gì ông nói cũng được! Bởi vì tùy khả năng của họ, tùy sự sáng suốt của họ, tùy nhu cầu phát triển của họ. Mình không nên chặn đứng con đường người ta đi!

Thành ra tôi tu tới ngày nay, tôi không có nói gì cho ai đâu? Mà người này họ nghĩ này, nghĩ kia, nghĩ nọ! Họ nói ông Tám bày này bày kia. Tôi không có bày ai cái

gì hết! Tôi cũng chả làm được cái việc gì! Tôi chỉ tu và tôi chỉ có cơ hội những người đến với tôi thì tôi chỉ học với những người đó mà thôi! Những cái sự duyên dáng của họ, những cái sự ngộ nghĩnh siêu nhiên của Trời Phật đã ban cho họ! Tôi thấy tôi cần học nhiều cả một rừng lý thuyết nơi họ và tôi thấy ảnh hưởng quá tốt! Cho nên tôi học, tôi phải bình tâm vững chí, tôi nghiên cứu và tôi học mà thôi, chứ tôi có làm gì hơn đâu!

Bền tâm vững chí một khi

Nơi nào cũng vậy ta thì đạt thông.

Cho nên bền tâm vững chí mà lo tu, lo sửa lấy mình thì: Nơi nào cũng vậy ta thì đạt thông: Đi đâu chúng ta cũng trì chí học hỏi chúng ta mới thông! Còn tới đó mà chúng ta ở trong cái chấp, chưa thấy đầu đuôi gì hết, chúng ta nói ôi chớ choa cái này không tới được, chỗ này không chơi được, làm sao chúng ta đạt

thông? Vậy tất cả nguyên lý của Thượng Đế ân ban, sự cấu trúc của siêu nhiên mà thế gian cấu trúc cả tổ chức, để cho cộng đồng đến dự học! Bất cứ chỗ nào chúng ta cũng có thể đến. Có người đến thì chúng ta đến! Đâu có sao mà chấp!

Chuyển hành khai triển một vòng

Tạo mê cũng bởi lòng vòng lồi thoi.

Đó, chúng ta đạt thông rồi chúng ta: Chuyển hành khai triển một vòng: Nhâm đốc mạch trong cái cơ thể của chúng ta được khai triển thì chúng ta liên hệ với cả càn khôn vũ trụ!

Tạo mê cũng bởi lòng vòng lồi thoi: Khi chúng ta tạo mê, nói ôi cái này được rồi. Tôi tin ông này, ông này nói gì tôi nghe lời này, là trật rồi, trật lất! Tạo mê! Cũng bởi lòng vòng lồi thoi! Tại cái bản chất lồi thoi. Mình chưa sử dụng sự sáng suốt của mình, mình mới

nghe lời người khác. Còn mình tự chủ làm sao nghe lời người khác được! Cái nào mà cho tôi tự sửa tâm là được rồi! Còn điều khiển sự làm ăn tôi không được. Mỗi người có một cái tùy duyên của họ. Có sự sáng suốt của họ! Các bạn vô sòng bạc đó, mỗi người đánh một kiểu các bạn thấy rõ chưa? “Ngay ở đời này,” mỗi người làm một nghề rõ ràng, các bạn thấy không?

Người này thích kỹ sư, người kia thích bác sĩ, người này thích làm thầy bói, người kia bán tạp hóa, cũng vậy đó! Mỗi người thích một chuyện thôi! Mà cái thích đó là để độ cho họ tiến hóa, thì họ phải có quyền học hỏi! Tại sao mình can thiệp vô việc người ta? Không nên! Để người ta tự nhiên phát triển hơn! Người ta cần sự cố gắng mình, thì mình giúp đỡ một phần ngu muội của chính mình, chứ không có sáng suốt gì bao nhiêu! Phải không? Cho nên lúc đó là chúng ta có cơ hội học thêm. Trong cái bại của bạn mình là mình có cơ hội

học thêm, lại vững hơn!

Siêu nhiên cấu trúc đứng ngời

Địa linh chung sức sang tôi chung lo.

Siêu nhiên cấu trúc đứng ngời: Đó, siêu nhiên là đã cấu trúc, tạo cho chúng ta có cơ thể, có đứng có ngời! Không có sự hỗ trợ của siêu nhiên các bạn lấy gì đi đứng? Không có cơm ăn, không có áo mặc, lấy gì đi đứng? Có phải siêu nhiên tới với mình không? Còn cái đó, các bạn tham được không? Tự nhiên nó đến thôi! Cái áo hiệu này, các bạn bận được bữa nay, chứ ngày mai các bạn không biết chừng người khác lấy rồi! Thì rồi nó cũng phải đi, chứ các bạn không có tiếc để làm cái gì!

Địa linh trong thức sang tôi chung lo: Cái địa linh ở trong cái thức của các bạn, chứ không phải miếng đất. Rồi nói tôi ở chỗ này động đất rồi tôi dọn chỗ kia!

Cái chỗ nào cũng vậy hà! Cái thức của các bạn có không? Tâm các bạn có động không? Sang tôi cũng vậy! Chúng lo trong chu trình tiến hóa. Đừng có nói tôi tiên tri, tôi biết thiêng liêng này rồi tôi tránh khỏi nạn kia! Không có ăn chung gì hết! Cái trình độ các bạn tới đó, được chiếu rồi các bạn đi thôi! Còn không các bạn ở đó, bạn phải học hết cái bài đó! Mà bạn có sáng suốt cho mấy, bạn tính kế hoạch cho người khác đi! Rốt cuộc bạn con người không có đi được. Còn cái tùy duyên nó hỗ trợ các bạn thì các bạn làm thình các bạn cũng đi được. Cho nên cái đó chúng ta đã thấy là: Bề Trên an bài thì để vậy cho Bề Trên làm! Còn chúng ta chỉ giữ sự sáng suốt của chính chúng ta mà thôi!

Chớ nên suy đoán quanh co

Tham không động bực lại lo lại sầu.

Không nên suy đoán quanh co: Chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ, tạo thêm cái gút trong sự sáng suốt của

mình. Tham không động bực lại lo lại sầu: Tham lại không được xu nào hết, lại lo lại sầu thêm chứ không có được gì hết.

Học bài vay trả nhiệm mầu

Cha ban rõ rệt đối đầu thiên cơ.

Học bài vay trả nhiệm mầu: Có vay là phải có trả: Nhất định chứ không có thể tránh khỏi được! Cha ban rõ rệt đối đầu thiên cơ: Cha ban rất rõ rệt, cái nào có là có! Cái nào không là không! Đối đầu thiên cơ. Thiên cơ là sự kích động của ngoại cảnh! Nếu chúng ta thiếu thanh tịnh và chúng ta nói tu mà thiên cơ chuyển một cái rồi cũng chơi với luôn! Cái đó là không được! Lúc nào cũng vậy. Động cũng vậy mà Tịnh cũng vậy! Cứ giữ một mặt để đi tới là đủ. Không nên làm cho mình càng ngày càng rối ren thêm! Bởi vì tuổi tác chúng ta giới hạn, không có triển hạn lâu! À, cho nên phải giữ lấy cái phần sáng suốt bất cứ ở

đâu! Còn Trời còn Đất còn Ta là còn Thái bình! Nếu Trời Đất mà mất thì tất cả phải mất hết! Cái câu nói rất đơn giản mà không ai nghe và không ai hiểu! Cho nên phải giữ cái thanh khí điển của càn khôn vũ trụ để sống trong lẽ sống! Không nên eo hẹp. Tiền bạc là eo hẹp đó rồi nó gút, gút từng gút một, rồi các bạn không có lối thoát.

Chẳng còn ảo ảnh ước mơ

Tu không cương quyết mỗi giờ mỗi lu.

Đó, đừng có ảo ảnh giấc mơ: Nói tôi tu vậy rồi Thượng Đế biết tôi rồi giúp tôi này kia kia nọ. Vô ích! Tu không cương quyết mỗi giờ mỗi lu: Tu mà không cương quyết, thì càng ngày càng tối tăm thêm! Cứ nghĩ ngoại cảnh, may rủi, may rủi, phước họa! Cứ nghĩ cái đó rồi thét thì càng ngày càng lu thôi chứ không có sáng suốt đâu!

Càn khôn vận chuyển lu bù

Mê lầm tự giác giải ngu giải khờ.

Càn khôn vận chuyển lu bù: Nó, không có ngừng nghỉ, nó làm việc, cái bánh xe tiến hóa không có chờ chúng ta! Mê lầm tự giác giải ngu giải khờ: Chúng ta mê lầm rồi chúng ta phải tự giác, giải cái ngu, giải cái khờ của chính chúng ta!

Tu cho thanh tịnh rõ cơ

Cha Trời sắp đặt đến giờ thức tâm.

Tu cho thanh tịnh mới rõ cái cơ tiến hóa! Tới rõ cái máy huyền vi của Trời Phật! Cha Trời sắp đặt đến giờ thức tâm: Cha Trời đã sắp đặt, đến giờ thức tâm rồi, tuổi tác là cái quan trọng! Các bạn dòm cái tuổi tác các bạn! Nếu mà không có thức tâm là nguy hiểm vô cùng. Chỉ có đi xuống không có đi lên. Đến giờ rồi phải thức tâm!

Càn khôn vũ trụ nguyên âm

Giải bày mê chấp tự tâm đường đi.

Cà khôn vũ trụ nguyên âm: Đó, cà khôn vũ trụ nguyên âm là nó làm ra một cái chuyện sáng suốt chiếu diệu cho tâm hồn của mọi người. Giải bày mê chấp tự tâm đường đi: Giải bày cái sự Mê thế nào? Chấp thế nào, rồi mới tự tâm đường đi! Cho nên mọi người xuống thế gian ở trong mê chấp, mê chấp! Tới ngày nay, nghĩa là các bạn sắp chết, cũng còn ở trong mê chấp nữa! Khen cái này chê cái nọ là còn mê chấp!

Bình tâm học hỏi kỳ ni

Tùy duyên độ tiến tùy thì chuyển giao.

Bình tâm học hỏi kỳ ni: Phải giữ cái sự bình thản để học hỏi cái kỳ Hạ Ngươn này. Tùy duyên độ tiến tùy thì chuyển giao: Tùy duyên chúng ta độ tiến, chúng ta học. Bên trên độ cái gì chúng ta học cái nấy: Tùy thì chuyển giao. Đó, cái giờ này tôi ở đây, giờ kia tôi ở

nọ, cũng không sao!

Rõ cơ tiến hóa nhiệm màu

Uy nghi Trời Phật tạo tàu rước con.

Đó, rõ cơ tiến hóa nhiệm màu: Có cơ tiến hóa là không ngừng nghỉ. Lúc nào nó cũng sáng suốt nhiệm màu chứ không có phải là như người thế gian suy nghĩ! Uy nghi Trời Phật tạo tàu rước con: Trời Phật lúc nào cũng uy nghi nghinh đón những tiểu hồn biết khôn trở về với Đại Hồn!

Thực hành nguyện giữ lòng son

Pháp tràng sẵn có đường mòn cứ đi.

Thực hành nguyện giữ lòng son: Chúng ta thực hành chúng ta phải giữ cái lòng son của chúng ta. Nhất định một lòng một dạ tu tiến, thanh tịnh! Pháp tràng sẵn có đường mòn cứ đi: Pháp tràng đã có rồi, người trước đã thành công thì tại sao chúng ta không

đi? Hỏi chứ Bi Trí Dũng ở chỗ nào mà cứ thay đổi
hoài sao được? Phải cương quyết một đường đi!

Học rồi phải học dự thi

Tiến thân tự thức tâm thì lạc an.

Đó, học rồi phải học dự thi: Chúng ta học rồi, học nữa
để dự thi. Kỳ nào cũng thi! Bánh xe tiến hóa mà không
có thi, làm sao càn khôn vũ trụ vận chuyển được! Tiến
thân tự thức tâm thì lạc an: Tiến thân tự thức; Nhờ cái
thể xác này nó đưa đẩy cho chúng ta ở hoàn cảnh này,
hoàn cảnh nọ, chúng ta mới tự thức, tâm thì mới lạc
an được!

Thực hành huynh đệ vui bàn

Vạn linh cấu trúc chàng nàng như nhau.

Thực hành huynh đệ vui bàn: Chúng ta thực hành
rồi anh em mới bàn bạc với nhau, để tự thức tâm.
Mỗi người bàn bạc để tự thức tâm, chứ không có người

nào dạy người nào hết! Vạn linh cấu trúc chàng nàng như nhau: Vạn linh cấu trúc thì ai cũng vậy thôi! Anh nói tôi không nghe kỳ này thì kỳ sau tôi đụng phải tôi cũng biết vậy thôi, như nhau thôi! Cho nên rồi rốt cuộc trình độ, Đạo là tự nhiên trong tâm thức của chúng ta!

Xác thân kẻ trước người sau

Học bài học thức muôn màu qui nguyên.

Đó, người trước sanh ra người sau, nhưng mà hai người cũng đồng học cái bài thức tâm! Muôn màu qui nguyên: Là ai cũng phải trở về nguồn cội sẵn có, chứ không có tránh khỏi!

Thử lòng một chút ngã nghiêng

Như người say rượu đảo điên tại trần.

Thử lòng một chút ngã nghiêng rồi! Người ta nói một câu nặng mình, cũng không được! Hoàn cảnh thay đổi một chút thì thấy không thuận! Cho nên mình

muốn ra, mà Bề Trên muốn chuyển cho mình đi lãnh đạo về tinh thần thì cho nó thay đổi triền miên đâu có sao? Tâm chúng ta vững, tâm lo tu là đủ rồi!

Như người say rượu đảo điên tại trần: Thử lòng có một chút là thấy lỗi thôi rồi! Trách này, trách kia, trách nọ, rồi tạo sự tăm tối cho chính mình!

Nợ vay phải trả một phần

Sanh trụ hoại diệt tự lần tiến lên.

Nợ vay phải trả một phần: Chúng ta vay của ai thì chúng ta phải trả, chứ không thể từ chối được! Sanh, trụ, hoại, diệt tự lần tiến lên: Sanh, trụ, hoại, diệt. Sanh ra rồi tự hợp thành cái cơ thể, rồi ngày nào nó hoại, nó diệt đi lên! Nhưng mà cứ vậy tiếp tục mãi trong bánh xe tiến hóa. Sanh, trụ, hoại, diệt. Sanh, trụ, hoại, diệt cả càn khôn vũ trụ! Cho nên mới có sự tiến hóa! Các bạn dòm cái cây cỏ cũng vậy! Ngày nay có

rồi mai nó chết đi, mùa đông nó chết, rồi mùa hè nó lên! Đó, luôn luôn sanh, trụ, hoại, diệt, cứ lên mãi! Thì chúng ta ngày nay, chúng ta bị đau khổ, rồi ngày mai chúng ta vui! Phải hiểu cái cơ tiến hóa nó như vậy ở đâu chúng ta cũng có thể sống được!

Chơn tâm sẵn có móng nền

Tự mình sử dụng chẳng quên Cha Trời.

Chơn tâm thì có sẵn cái móng nền rõ ràng! Chơn tâm là có cái nền đạo đức căn bản rõ ràng! Tự mình sử dụng chẳng quên Cha Trời: Mình phải sử dụng không có nên quên Cha Trời. Mình sử dụng phần sáng suốt lúc đó Cha Trời mới là quý chúng ta. Đã giúp cho chúng ta tự thức kia mà. Chứ không phải là hằng ngày để phục vụ cho chúng ta rồi chúng ta quên đi, kêu chúng ta lười đi! Không! Để chúng ta thức. Tự mình sử dụng chẳng quên Cha Trời: Mình sử dụng phần sáng suốt của mình thì mình đâu có quên sự sáng suốt

đời đời đang chiêu diêu cho chính mình!

Khuyên người lầm lạc ai đi

Tự mình thức giác Đất Trời cảm minh.

Khuyên người lầm lạc ai đi: Đừng có đi sai nhiều quá! Hư hết! Hoại hết cả cơ thể đây. Trong cái sáng suốt này, nên vun bồi sáng suốt để đi! Đừng có vun bồi sự tăm tối sân si làm gì! Tự mình thức giác Đất Trời cảm minh: Mình hiểu được rồi, thức giác! Lúc đó mình thấy càn khôn vũ trụ trong ta rõ ràng, không có bỏ chúng ta hòa là một, không có hai! Thâu hẹp để cho chúng ta học cái bài thức tâm mà thôi! Nếu mà chúng ta thanh tịnh rồi, chúng ta lại được nói rộng hòa đồng. Lúc đó chúng ta thấy càn khôn vũ trụ trong ta!

Hòa tan Trời Đất gieo tình

Thương yêu xây dựng tự mình lấy lòng.

Chúng ta hòa tan Trời Phật: Chúng ta thấy Trời Phật là một! Sung sướng vô cùng! Lúc nào chúng ta cũng sống với Ngài! Thương yêu xây dựng tự mình lấy lòng: Lúc nào chúng ta cũng giữ quyền thương yêu vô cùng tận với Ngài và theo con đường đó mà sống trong lẽ sống, yên vui tự tại, xây dựng. Tự mình lấy lòng: Đó, tự hiểu cái khả năng sẵn có của chính chúng ta. Rồi nay học chút, mai học chút, càng ngày càng được tiến hóa, càng ngày càng được thông minh, càng ngày càng được nhẹ nhàng, càng ngày càng được vui tươi! Đâu có thiếu an ninh của Trời Phật đâu mà các bạn lo chi.

Của cải quá nhiều! Nhưng mà của cải nó giúp các bạn đâu? Nó đem cho các bạn đi xuống cái chỗ tối tăm, tự thị. Nói, ôi cái thằng này nó ra làm ăn nó thua tao! Tao làm ăn mới mấy năm mà tao khá! Cái đó cũng là cái tăm tối, không phải là sáng suốt! Mà nó trở về với

siêu nhiên rồi, nó thấy cái của nó không có! Trời Phật cho để cho nó học! Chớ nó chả có gì kêu bằng có! Nếu có được thì nó phải đem theo được! Mà có được, chết rồi cũng không đem đi được là cái chuyện không có! Cho nên trong kinh Phật này kia, kia nọ là “Trong có có không. Trong không có có” rõ ràng! Thì bây giờ chúng ta phải hiểu cái đường để đi!

Tại sao họ nói: “Trong có có không, trong không có có”? Nó mâu thuẫn quá! Không phải! Rất rõ rệt! Trong có nó lại không! Là cái xác các bạn ôm được, rờ đây, rồi sau này chết đi là nó không! Trong không nó có! Rồi cái hồn nó đi tới, nó phải có chỗ ở, cái chỗ việc làm của nó! Nhiệm vụ học hỏi của nó, nó phải đi tới cái chỗ đó. Trong cái không đó nó có! Có hữu vi, có Vô Vi! Hữu vi là xác thể của các bạn! Còn cái Vô Vi là cái thần thức của các bạn! Nó rõ ràng! Còn nói trong có có không, trong không có có, tôi không chịu!

Có là có, không là không! Không có được! Bởi vì hiểu một góc! Các bạn chưa hiểu triết thì thấy; ôi nó có mà sao ông cứ không? Rồi một ngày nào nó hoại! Sanh, trụ, hoại, diệt, là sanh ra, có cái hình thù đó, nhưng một ngày kia nó sẽ tiêu hoại, hư đi, rồi nó mới tiến lên được. Thấy không? Nó diệt, là nó bỏ cái khúc này rồi, rồi nó tiến qua cái khúc kia để nó học! Nó không còn dính líu ở đây nữa! Cho nên triệu triệu người, luân hồi tại thế gian cũng có liên hệ!

Có người tùy duyên điển nói ra cũng như là ông nội mình, như mẹ mình nghe nó sung sướng mà nó nhớ lại cái chuyện xưa! Ông này sao ông giống ông nội tôi, giống ông ngoại tôi, giống má tôi, giống chồng tôi, giống anh tôi, giống chị tôi là cái duyên điển từ tiền kiếp. Ngày nay mới nhận thức ra! Nhưng mà rất cuộc rồi, nó phải học mà thôi! Nó đã diệt cái kiếp trước rồi! Nhưng mà bây giờ tới kiếp này ra rồi nói; nói vậy,

giống vậy chứ không chắc, xác nhận, thấy chưa? Nó giống vậy thôi! Tôi nghe giống vậy chứ không có xác nhận đúng một trăm phần trăm được! Cho nên nó đã diệt cái cỗi bên kia nó tới đây là cái cơ tiến hóa! Cho nên trình độ luân hồi của con người cứ luân hồi, luân hồi mãi mãi!

Cho nên mắt, mũi, tai, miệng các bạn, các bạn dòm người này, người kia, người nọ, nhưng mà mỗi người một cái trình độ khác nhau! Nó đã luân hồi tới cái bên giác của nó và nó hiểu tới đó! Còn người này còn ở trong bên mê, thì nó phải học cái bài mê! Chứ đâu có buộc nó. Trong cái mê mà buộc nó giác sao được! Không được! Người thích kiểu này, người thích kiểu kia, người thích kiểu nọ! Cho nên xe hơi tràn đầy trước mắt các bạn! Mỗi người có một kiểu xe khác nhau! Nó thích!

Nhung mà nói, đi nói lại, thì trong này cũng không có cái gì hết! Cũng là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ rồi cái khí lực để dẫn tiến cái xe, theo ý muốn của hành giả mà thôi! Nó cũng như nhau không có gì hết! Nó nói không được! Tôi thích xe này đẹp, tôi mua! Đó rồi, rồi cuộc chơi một thời gian, rồi chê xe đó xấu! Đó, tôi thích con vợ này rồi tôi lấy, một thời gian rồi tôi chán bả, tôi đi lấy bà khác. Là bài học của con người đó.

Cho nên tất cả đều có qui luật, luật Trời có, giới hạn hết trội! Các bạn thấy: Sanh, lão, bệnh, tử, khổ là giới hạn rồi. Thấy rõ chưa? Cho nên cái người đó mà làm cái gì, làm tới đó rồi nó cũng chán hà! Chán để nó đi! Chứ kêu nó ôm lấy làm sao nó đi! Tới đó nó chán nó mới tiến! Cho nên cái luật chán này là cái luật của Trời, mà nó cũng là một cái pháp để dẫn tiến tâm linh! Tất cả những hành động, bạn cười cũng là pháp, bạn

vui cũng là pháp, buồn cũng là pháp! Đó là cái pháp độ cho tâm thức, chứ không phải cái pháp tu là duy nhất đâu! Ăn, nói đi, đứng cũng là cái pháp, để cho các bạn thức tâm mà thôi!

Cho nên cả càn khôn vũ trụ biết bao nhiêu pháp đang dìu tiến tâm linh! Nhưng mà tâm linh không chịu học thì nó phải đi xuống! Cho nên càng ngày sự văn minh của Trời Phật đang chiếu diệu cho chúng ta! Chúng ta có cơ hội tự thức tâm hướng về đạo pháp! Mà hướng về đạo pháp là mình phải tự hành! Hướng về đạo pháp mà còn ỷ lại nữa là không có bao giờ đạt. Các bạn tu một triệu năm cũng ở đó mà thôi! Không có tiến nổi! Phải tự chủ, tự hành! Đó, điều đó là quan trọng! Mà phải chấp nhận chúng ta là học viên của cả càn khôn vũ trụ. Chúng ta cần học hơn, phải học. Bất cứ khía cạnh nào cũng phải học! Khía cạnh nào cũng đưa đến sự thức tâm cho chính chúng ta! Cho nên phải học!

Nếu không học thì các bạn sẽ trì trệ và không tiến được! Chuyện gì xảy đến, không sao! Nhưng mà cái thức các bạn phải giữ! Cái điều đó là điều quan trọng!

Kẻ hiểu được cảnh này, người hiểu được cảnh kia!
Nhiều người giáng lâm xuống thế gian mà những cái vong nó theo, theo tới chết, là để cho nó thức tâm cái cõi bên kia! Thì mọi người cái duyên điển khác nhau, không có giống! Cho nên chúng ta phải biết cái điều này, thì chúng ta không ở trong cái chấp! Rồi bày biểu việc này, việc kia, việc nọ, chi? Mỗi người có cái quyền sống của họ! Có sự tu học của chính họ! Mỗi cái tâm linh trình độ khác nhau! Thấy nó khổ, thấy nó này kia, kia nọ, không phải đâu! Vì nó đã làm khổ người ta và nó phải khổ trong kiếp này để nó có sự quân bình! Cái đó là luật vay trả! Chứ tiền của đâu có giúp được.

Thiếu gì nhà giàu bị con bệnh mà không có trị được!
Tại sao? Để cho nó thức tâm cái chuyện làm sai ở tiền
kiếp! Mà bây giờ càng ngày dòm con nó, nó thấy phải
càng tu hơn! Đó là Thượng Đế còn đưa cơ hội cuối
cùng cho nó học! Chứ không có sử dụng cái động loạn
của nó nữa! Để nó thức tâm và nó hiểu! Nó hiểu cái
chuyện độc tài, sai lầm của chính nó, từ tiền kiếp đã
mang lại cho chính nó! Cho nên nó phải chấp nhận cái
bài học này, nó mới được tiến! Minh sư tại gia mà đâu
có ai biết!

Cho nên mỗi người phải học bài của chính nó, không
tránh khỏi được! Từ chối bài vở của Thượng Đế là đại
tội! Không cách nào vận động để tránh tai nạn được!
Tai nạn phải có tại thế! Càng tu, càng nhiều tai nạn
đến! Càng hoan hỷ chấp nhận mới vượt qua; học và
xây dựng dũng chí! Chứ không phải là người khác
có thể làm dùm cho chúng ta được! Phải nhớ cái điều

này! Hoàn cảnh đến đâu chúng ta học đến đó! Bữa nay đói, chấp nhận đói! Mai no, chấp nhận no và chúng ta phải đem ra chia sẻ cho người khác! Điều đó là điều quan trọng! Cái đó kêu là nhiệm vụ tại trần! Tâm mở rộng mới đón nhận được thanh quang điện lành! Thì Bề Trên mới chiếu công việc cho chúng ta làm! Có cõi bên kia, có Trời Phật, chứ không có tự thị nói không Trời không Phật!

Cái đó là để dành cho những người chưa biết đường lối tu! Người tu phải biết có Trời Phật! Rõ ràng như ban ngày! Ráng tu ăn năn, mới thức tâm, mới xây dựng cho phần hồn! Còn thiếu thức tâm mà dăm dăm về tiền của! Nói đây là số một, nếu có cái này thì cái gì tôi cũng thắng! Không bao giờ các bạn thắng! Nếu thắng được trở về với phần hồn mau lẹ hơn thì những tử phú đâu có đi nhà thờ làm gì? Tử phú còn phải đi nhà thờ để đóng góp cho nhà thờ! Đó là cái siêu diệu

quảng đại, đại đạo tâm thức! Nhờ đó để học, tu và tiến! Xây dựng cho phần hồn! Chứ không phải tiền bạc có thể mua cái hồn được! Không! Cái luật vay trả của Trời Phật rất phân minh! Cho nên chúng ta phải hiểu rõ điều này để lo tu.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay...../.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên